

—

கடவள்ளுணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கக.] பிரமாதீச வெள்வைகாசமீ' [பகுதி-ஏ.
Vol. XI. May-June. 1913. / No. 7.

இந்தியபகுபரிபாலனசங்கம்*

இதன் நோக்கங்களும் கருத்துகளும்.

இந்தியாவில் பலவிடங்களினிறும் இந்தச் சங்கத்தின் கோங்கங்களைப்பற்றிப் பலரும் விரும்பிக்கேட்பதால், அவரவர்களுக்குத் தனித்தனி பதில் அளிப்பது கூடாமையின், இதனைப்பற்றிப் பின் வருமாறு பிரசரிக்கலாபினேன்.

(1) முதல் முதல் இச் சங்கம் சாதி, மத, துரைத்தன விஷயங்களுள் ஒன்றையும் பொறுத்ததன்றென ஆறி விக்கலாயினேன். முற்றிலும் பால், தயிர் முதலியவற்றை விருத்திசெய்வதும், வியவசாயத்துக்கு உதவிசெய்வதுமாகி, வர்த்தகமுறையை வகித்தே நடைபெறுவது. ஆதலால் ஐரோப்பியர், இந்தியர், ஹிந்துக்கள், மகமதியர், கிறிஸ்தவர், புலால் உண்பவர், உண்ணாதவர், ஏழை, பணக்காரர் யாவரும் இச் சங்கத்தில் சேரலாம்.

(2) ஆயினும், ஹிந்துக்கள் மிகுதியாகச் சேராதபோது இச் சங்கம் அதிகமாக விருத்தியடையாதாதலால், அவர்களுடைய உதவியைக் கோருவதனிமித்தம், பசுச்சாலைகளின் பொருட்டு வாங்கப் படுங்கால்நடைகள் அவைகள் உபயோகமில்லாமல்போனபோது விற்கப்படமாட்டா. இந்த ஜீவகாருண்யச்செய்கையை யாரும் மறுக்கமாட்டார்களென வெண்ணுகிறோம்.

* இது, மகா-ா-ா-ஸீ ஜெ. எம். நல்லசாமிப்பிளீ பி.ஏ. பி.எல். அவர்களால் ஆங்கிலத்தினின்று மொழியெய்த தளிக்கப்பட்டது.

(3) இச் சங்கத்தின் நோக்கம், சுத்தமான பால் தயிர் வெப்பமுதலியவற்றைப் பெருக்கவும், உழவு முதலியவற்றிற்கு உதவியாகப் பசுமாடுகளையும் உழவுமாடுகளையும் விருத்திசெய்து வளர்க்கவும் ஆங்காங்குப் பெரிதும் சிறிதுமான மாட்டுக்கொட்டங்களை ஏற்படுத்துவதேயாம்.

(4) ஆயின், வியாபாரமுறையாக நஷ்டமில்லாமல் இதை நடத்த முடியுமா? இதனைத் தக்கபடி அறிந்து நடத்துவோர் எங்னனம் கிடைப்பர்? எனச் சிலர் கேட்கவும் கூடும். இவர்களுக்கு நாம் இதில் எவ்விதமான பயமும் இல்லையென உறுதிக்கறுவோம். ஒரு சாதாரண இடையன் எட்டுமாடுகளைவைத்துக்கொண்டு, சுலபமாக அதனை வளர்த்தும், தன் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்தும், மற்றக் கல்யாணம், இழவு, முதலிய பல குடும்பச்செலவுகளை நடத்தியும் வருவதை நாம் சண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய மாட்டுக்கொட்டங்களும் இம் முறையினைபே அனுசரித்து வருவதுடன், அம் மாட்டுக்கொட்டங்களைப், புதிதாய் அனுசரித்துவரும் சுகாதாரவிதிப்படி அமைத்துப், பாதுகாப்பதனால் இக் கால்நடைகள் தொடுநோய் முதலிய வைகளினால் நஷ்டமடையாமல் காக்கவும்படும். நாம் சரியாய் மேற்பார்ப்போமானால், எவ்விதத்திலும் அழிவு உண்டாகாதென உறுதி கூறலாம். கண்பார்வையில்லாமற்போனால் ஒருவன் தன் பெட்டியிலிருக்கும் பணத்தையும் பாதுகாக்கவல்லனாகான்? மாட்டுக்கொட்டங்களைப் பஞ்சாயத்தார்மேற்பார்வையின்பேரில், சாதாரண ஆயர்களே வழக்கப்படி நடத்திவருவார்கள்.

(5) ஒவ்வொரு கொட்டமும், வெகுசன சம்மதர்தியாகவும், தற்காலம் பல விடங்களில் விருத்தியாய்வரும் கோவாப்ரேடிவ் சங்கமாதிரியாகவும் நடத்தப்படும். பொதுக்கூட்டத்தில் கூடிய சங்கத்தார்களுடைய ஆட்சிக்குள்ளாகும். அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்தில் நிர்வாகசபை அல்லது பஞ்சாயத்தாரை நியமிப்பார்கள். இவர்கள் சங்கத்தாருக்கு உத்தரவாதிகளாயிருந்து, காரியங்களை மேல்நடத்துவார்கள். எல்லாக் கூட்டங்களிலும், பெரும்பாலார் சம்மதத்தின் பேரில் காரியங்கள் உறுதிப்படும். அந்தமுடிவுகள் யாவரையும் கட்டுப்படுத்தும். சங்கப்பணம், பொதுக்கூட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்ட ஒருவ

ரிடம் இருக்கவேண்டும். அவர் சாமீன்இன்றித் தகுந்த பெரிய மனிதராகவாவது, சாமீன்பேரில் சம்பளம்பெற்ற ஒரு வேலைக்காரராகவாவதிருக்கலாம். தங்கள் பணம் எவ்விதமிருந்தால் நலமென்பதைத் தீர்மானிப்பது சங்கத்தார்கள் கடமை. பொக்கிஷதாரரின் கணக்குகளைச் சங்கத்தார் எவ்வேறும் குறித்தகாலத்திற் பார்க்க இயலும். இவரும், காரியத்தலைவரும், அவர்கள் ஆட்களும் பஞ்சாயத்தாருக்குட்பட்டவர்களாவார்கள். பஞ்சாயத்தார், பொதுக்கட்டத்துக்குட்பட்டவர்களாவார்கள். இவர்களுடைய அதிகாரவரம்பு, கடமைகள், ஒருவருக்கொருவர் ஒழுகும்முறைகள் இவைகளைப் பற்றிய விரிவான விதிகளைப் பின்னர் எழுதுவாம்.

(6) இவ்விதசங்கம் அவசியமென்பதைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவாம்.

கலப்பில்லாத பால் நெய் எவ்விதம் கிடைக்கச் செய்வதென்னும் விஷயம் அதி சீக்கிரம் நாம் கவனிக்கவேண்டியது அவசரமாகிறது ; இவற்றின் விலைகள் நாளூக்குநாள் மிகுந்துவருகின்றபடியால், நமக்குத்தெரிய செய்யச் சூபாய்வுன்றுக்கு கிடைத்துவந்தது, இப்பொழுது அதன் விலை ரூ. மூன்றூய்விட்டது. பால்விலை படி ரூபா. 2 அனு விலிருந்து 5½ அனுவக்கு ஏற்விட்டது. ஆனால் கடையில் கிடைக்கக் கூடிய பால், அதன் வெண்மையைத்தவிர மீதமெல்லாம் குழாய்த் தண்ணீரோ. நெய் என்று பேர் சொல்லிக்கொண்டு கடலையென் வெனய், தேங்காய் எண்வெனய், குசம்பா எண்வெனய், கொழுப்பு, மா, முதலியவற்றையே உட்கொள்ளுகிறோம். இவ்விதமாகக் காலவள வில்பால் நெய் நமக்குக் கிடைக்காமற்போய்விடவும் கூடும். அப்பொழுது நம்சந்ததியார்கள் தங்கள் மூன்னேர்கள் உழக்குப்பால் சாப்பிடுவந்தார்களென்று பெருமைபாராட்டித் தாங்கள் குலப் பெருமையைவர்களாக நடிக்கவும் கூடும். 1950ம் வருடத்தில், மகாநவமி முதலிய விசேஷத்தினங்களில், சுவில்தேசத்திலிருந்து சீசாவில் அடைத்துவரும் பட்டுக்குஞ்சங்களால் அலங்கரித்த ஒரு புட்டியை ரூ. 3-11-க்கு வாங்கித் தம் பெருமை பிறர்க்குக்காட்டவும் கூடும். (இப்பொழுதே கிராமங்களிலும் கூட சுவில் பாற்புட்டியும், வெண்வெனய் ட்ப்பாலும் ஏராளமாய் வழங்குகின்றன.) ஆகையால், நாங்கள்

50 கோடி ரூபாய் முதலுள்ள ஒரு சங்கத்தை யுண்டுபேன்னி, ஏழை யும்பள்ளக்காரரும். சேரும் வண்ணம்பங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 5 ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். காட்டுப்புறங்களில் குடிகளுக்கு பணம் கிடைப்பது அரிதானபடியால் அவர்கள் பக்கை தானியம், கால்நடை, எரு, வைக்கோல் முதலியவைகளினாலும் செலுத்துவதல்லாமல், கிலா காட்களில் வேலைசெய்வதாலும் பிரதிசெய்யலாம். ஒவ்வொரு முக்கிய கிராமங்களிலும், அக்கம்பக்கத்திலுள்ள மூன்று காலு கிராமங்களின் சேர்க்கையுடன், ஒரு மாட்டுத்தொழுவை யேற்படுத்தி, அதில் பசு, எருது, எருமை, கன்றுடன் மொத்தம் 50 சேர்த்துவைக்க விரும்புகிறோம். எருதுகள் சங்கஅங்கத்தவர்களுக்கு உழவுவேலைக்குக் கலிக்குக் கொடுக்கப்படும். பசுக்கள், பால் தயிர் நெய் கொடுக்கும். எரு முதலியவற்றையும் சரியானபடி பயன் படுத்துவோம். எவ்விதக் குறைவு முட்டுப்பாடுகளுக்கும் சரிசெய்தமின்னும் வரவு செலவைப் பார்க்கும்போது, முதல் வருடமுடிவிலேயே நாம்போட்ட செலவை எடுக்க முடியும். முதல் வருஷத்தில் இன்னலாபம் கிடைக்குமென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் நாள்நடைவில், நூற்றுக்கு 15 அல்லது அதிகமாகவே கிடைக்கும். இப்படி ஒவ்வொரு கிராமங்களில் ஏற்படும் கொட்டங்களும், தாலுகாவுக்கு முதன்மையான ஊரில் ஏற்படுத் தப்படும் ஊர்க்கொட்டத்துக்குச் சேர்க்கையாகும். இவ்வூர்க் கொட்டங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, ஜில்லாவுக்கு முதன்மையான ககில் ஏற்படுத்தப்படும் நகரக் கொட்டத்துக்கு கிளைகளாகும். இந்நகரக் கொட்டங்களுக்கு மேலாக இராஜதானி நிர்வாகசபையும், இராஜதானிகளுக்கு கெல்லாம் பொதுவாய் இந்தியபக்பாலனசங்கமும் ஏற்படும். இச் சங்கத்தில் வேலையில் அமரும் சிப்பங்கிகளுக்கு ரூ 2 முதல் ரூ1000 வரையும் சம்பளம் ஏற்படுத்தப்படும். இவ்வேற்பாட்டில் நம் நாட்டில் உள்ள யாவரும் சேருவார்களைன்று நம்புகிறோம். இந்தியாவிலுள்ள பெரும்பாலாரும் புலால் உண்ணுதவர்கள். அவர்கள் தேகத் துக்கும் மூளைக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கத்தகுஞ்சு சிறங்க உணவு பால் தயிர் நெய்யே ஆகும். நம்முடைய அளவில்லாத அருள் பூண்ட அரசாங்கத்தாரால், இவ் வணவுகளைக் கலப்பில்லாமல் விற்கவேண்டி எத் தனிபோ சட்டத்திட்டங்க னேற்படுத்தப்பட்டிருந்தும், நம்மவர்களுடைய கூட்டுறவில்லாமல் அச்சட்டங்கள் பயன்படாமற் போகின்றன.

முதல் முதலில் நமக்குக் கட்டாயமாய் வேண்டுவதென்ன வென் ரூல் வேலையாட்கருக்குச் சம்பளம் கொடுக்க இயலும்வரை, ஊக்கமும் மெய்ம்மையுமுள்ள சிலகனவான்கள் சேர்ந்து இதனை ஆரம்பிப்பதே.

இரு ஜில்லா முழுமைக்கும் கொட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு கேரிடும் செலவு, வரவு, மேற்பார்வை முதலியவைகளைப்பற்றி கீழ்க் குறித்திருக்கின்றோம். இது மிகவும் பெரிதானதாகத் தோன்றி வரும், முதலில் கிராமக்கொட்டங்களை ஏற்படுத்தி, பின்னர் மேது வாக ஊர்க்கொட்டங்களையும் ஏற்படுத்துவோமானால் மற்றவெல்லாம் நாளடைவில் கைகூடிவரும்.

இதனை முடிக்குமுன் நாம் ஒன்று கேட்போம். சிறிது ஊன்றி உணரவேண்டும். உங்கள் உணவுக்குப்போதுமான பால் நெய் கிடைக்கின்றதா? கிடைப்பதும் உங்கள் உடம்புக்குக் கெடுதிசெய்யர்மல் நன்மையைச் செய்வதாயிருக்கின்றதா? கிடைத்தாலும் சென்ற முப்பது வருஷமாக உள்ள விலைவாகியை முன்னிட்டு இந்த வனவு உங்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கின்றதா? இப்படி யில்லாமையால், உங்களுடைய உடம்புகளுக்கு ஊறு செய்துகொண்டு, பணத்தை அதிருவிரயப்படுத்தியும், உங்கள் உணவின் சுவையைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களென்றே சொல்லுவேன்.

குறிப்பு:— இதுவிசியமாய் இன்னும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர் அடியில் கையொப்பமிட்டவர்க்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

17, Aminabad Park,
LUCKNOW,
25th April 1913.

A. B. LAL, F. R. S.

Provisional General Secretary.

17, அமீனபாத் பார்க், ஏ. பி. லால், எப். ஆர். எச். எஸ்.
லக்னே. தற்காலப் பொதுக்காரியதரிசி.

(குறிப்பு:—கணக்கு விவரங்கள் கிராமக்கொட்டம், ஊர்க்கொட்டம், நகர்க்கொட்டம் முதலியவைகளுக்கு மூலப்பிரதியில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், முதலில் கிராமக் கொட்டங்களுக்குமட்டுமே

கொடுத்தல் போதுமானபடியால் அதுமட்டுமே ஏன்வருமாறுகாட்டப் பட்டிருக்கிறது.)

கிராமக்கோட்டம்.

(50-கால்நடைகள் அடங்கியது.)

I.

ந.

கோள்முதல்.

15 கறவைப் பசுமாடுகள் 3-சேர் பால் கொடுப்பன

ஒவ்வொன்று 30 ரூ வீதம் 450

10 கறவை ஏருமை 5-சேர் பால் கொடுப்பன ஒவ்வொன்று

50 ரூ வீதம் 500

12 உழவு ஏருதுகள் ஒவ்வொன்று ... 40 ரூ வீதம் 480

13 பலனில்லாத கண்ணு மாடுகள் ... 15 ரூ வீதம் 195

ஆக ரூ 1625

பால் வருஷ முழுதும் கிடைப்பதற்கு மாற்றுமாட்டில் விலை

குறையக்கூடியதில் ... ... ரூ 1000

கொட்டம், கால்நடை ஒன்றுக்கு ... ரூ 5-வீதம் 250

எதிர்பாராத செலவுகள் 125

ஆக ரூ 3000

II.

தீவனச்சேலவு.

50 கால்நடைகளுக்கு மாதம் 6 ரூ வீதம் எட்டு மாதத்திற்கு 2400

மூட கால்நடைகளுக்கு மாதம் 2 ரூ வீதம் மீர் 4-க்கு ரூ 400

ஆக ரூ 2800

இந்தியபசுபரிபாலனங்கம்

உக்க

III.

ஆட்கலி.

1	மாணேஜர் மாதம் ஒன்றுக்கு	15
I	குமாஸ்தா	10
1	சேவகன்	6
6	இடையர்கள் 4 ரூ. வீதம்	24
2	மாடுமேய்க்கும் சிறுவர்கள் 2. ...	4
4	வேலைப்பெண்கள் ரூ. 3—8. ...	14
1	காவல்காரன்	4
1	தபால்காரன்	5—8
	மற்றுமுன்னிடாத செலவு ...	17—8
		100.
		_____
	வருஷம் ஒன்றுக்கு	ரூ. 1200.
		_____

IV.

வரும்படி

15	கறவைப்பசு தினம் 3-சேர் வீதம்	45
10	எருமை 5 , , ,	50
		_____
	ஆ. சேர் 95	_____

உகட

செந்தமிழ்

45 சேர் பக்ம்பால் ரூ-க்கு 12 சேராக நூ 3-12-0

50 சேர் ஏருமைப்பால் நெய்செய்வதால் கிடைக்கும் நெய் 3-சேர் 2-கிடைக்கு சேர் 1-க்கு 1-ரூ. வீதம் 3-2-0

தயிர் மோர் 50 சேர் சேர் $\frac{1}{2}$ அரை அணு வீதம் 1-9-0
எரு. கால்நடை 1-க்கு 3-பை வீதம் 0-12-6

6 ஏர் உழவுமாடுகள்களில் ஏர் 1க்கு 8-அணு வீதம் 3-0-0

நாளொன்றுக்கு ஆக 12-3-6

(ஏ) 1-க்கு ஆக 4398-12-0

செலவு போக லாபம் ... ... நூ 398-12-0

இலாபம் நூ 398-12-0 யும் கொள்முதல் நூ 3000-க்கும் பங்கிட நூற்றுக்குப் பதினெண்ணுவீதம் வட்டி கட்டுகிறது. (இதில் கண்றுகளின் பின்னிருத்தி மதிப்புத்தொகை சேர்க்கப்படவில்லை.)

V.

கிராம சபை

கிராமம் ஒன்றுக்கு இரண்டு அங்கத்தினர்.

நிர்வாக சபையார் ஐவர்.

இரண்டு சபைக்கும் மானேஜர் காரியத்தினிடத்தில்

ஸ்ரீ:

பசுபரிபாலனசங்கமும்

அதன் பயனும்.

இதற்குமுன் நம் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையின் தொகுதி—கூபகுதி—சல் (கஅச ஆம் பக்கமுதல் கக்கா ஆம் பக்கம் வ்ரை) பசுபரிபாலனம் என ஒரு ஸ்டீலிட் வியாசமளமுதி வெளியிடப்பெற்றிருக்கிறது.

அதில் பசுபரிபாலனம் இந்துக்களுக்கே சொந்தமெனக் கொள்ளாது இந்துதேசவாசிகளாகிய எல்லோருக்கும் பொதுவானகடமையெனக் கொள்ளவேண்டு மென்பதும், உழுதொழிலிலேயே முக்கிய ஜீவனமரக்கொண்ட இத்தேசத்துச் சனவாழ்க்கை நிலைபெற்றிருப்பதற்குப் பசுபரிபாலனமே முக்கிய காரணமென்பதும், அதனையிக் காலத்தவர்களைக்கிழவிட்டுவருதலால் உணவுப்பொருளின்வருமையதிகரித்து வருகிறதென்பதும் விளங்கக்காட்டிச் சனவாழ்க்கையின் நன்மையைக்கருத மற்றுமையேர்களாற் பசுபரிபாலனத்துக்குரிய முறைகளைப் பலவாற்றினால் கண்டு கற்றித்துப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று வேண்டப்பட்டிருக்கிறது.

அதனை இங்காட்டுத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் பலவும் ஆதரித்துப் படியுரையா யெழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றன.

இக்கருத்துக் கிணங்கியதாகவே இப்பொழுது வக்ஞைவசசார்ந்த அமீன்பாத்பார்க்கில் தற்காலப் பொதுக்காரியதரிசியாயிருந்து பொது நன்மையைநாடிப் பாடுபட்டுவரும் கெண்ணியமுள்ள ஏ. பி. லால் எப். ஆர். எச். எஸ். அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிடப்பட்ட இந்தியபசுபரிபாலனசங்கஸ்தாபனப் பிரேரணைப்பத்திரம் வந்தது.

அதனை ஆங்கிலங்கல்லாத தமிழர்களும் மறிந்துகொள்ளும்படி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஜெ. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்., அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இதன்மூன் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது.

அதைப் படித்துணரும் இந்துதேசவாசிகளாகிய எல்லோருக்கு மே இங்காட்டில் ஊர்தோறும் பசுபரிபாலனசங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்பதும், அது வாபசரமானதென்பதும், உங்குவிளங்கும்.

பசுமங்கை வைப்பதனால் லாபம் கிடைக்குமானால் இதுவரை சிராமவாசிகளும் நகரவாசிகளும் தாமே சொந்தமந்தை என் வைத்துக் கொள்ளவில்லை யென்று கீட்கலாம்.

பசுக்களுக்கு மேய்ச்சல்வசதி யில்லாத கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் அவற்றிற்கு இரைக்கடைப்பது அருமையாயிருப்பதனால் அங்குப் பசுத்தொழுக்க ஓமைக்கப்படாமலிருப்பதல்லது மேய்ச்சல்வசதியுள்ள மலையடிவாரத்துள்ள ஊர்களிலும் பசுமங்கைகளில்லாதிருக்கவில்லை.

ஆகையால் மேய்ச்சல்வசதியுள்ள இடங்களில் அங்குள்ளோர் இயல்பாகவே சொந்தமந்தைகளைவைத்து அதன் பிரபோஜினத்தைச் சலபமாக அடைந்துவருகிறார்கள்.

அம்மங்கைகள் மலையடிவாரங்களிலுள்ள ஊர்களிலும் காட்டுத் துள்ள கிராமங்களிலும் ஒதுக்காகவும் சுருக்கமாகவும் மிருப்பதால் அதன் சமீபத்திலில்லாத கிராம நகரவாசிகளாகிய ஜனத்தொகை களுக்கு அவை பயனளிப்பதற்கு எட்டாதனவாயும் போதாதனவாயுமிருக்கின்றன. மற்றக் கிராமவாசிகளும் நகரவாசிகளும் அவரவர்களில் ஸ்தாபிக்கப்படும் பசுக்கொட்டங்களாலேயே பயனடையவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் கிராமச்சங்கங்களும் நகரச் சங்கங்களும் ஸ்தாபிக்கவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது.

ஆனால் பசுக்களைக் குளிர்காலத்தில் மேத்து வளர்ப்பதற்குப் பசும்புற்றிச்சிலங்களையும், கோடைக்காலத்தில் இரைகொடுத்து வளர்ப்பதற்கு இரைப்படப்படுக்களையும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டாலன்றி இவையில்லாத கிராம நகரங்களில் பசுத்தொழுவைத்து ஏடத்துவது கஷ்டசாத்தியமாகும்.

ஆகலால் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலுமூன்ஸ் தற்சாநிலங்களில் மழைபெய்தார் உருண்டோடிப் போகாமல் வேண்டுமளவு தங்கும்படி அடுத்தடுத்து வரம்பெடுத்துத் தடித்துச் சிறைக்காடுவளர்த்துப் பசும்

பசுபரிபாலனசங்கமும் அதன் பயனும்

உகடு

புற்றறைகளை யுண்டாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். பயிரிடும் புன்செய் கிலங்களிற் சிலபாகம் இறுங்குஞ்சாற்றுப் பயிரிட்டு அதுத்துச்சேர்த்து இரைப்படப்பை யுண்டாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். இப்படி இவ்விரண் டும் செய்துகொள்ளப்படுமானால் எல்லா நகரங்களிலும் கிராமங்களில் அம் இச்சங்கங்களை ஸ்தாபித்து நடத்துவது எனிதாகும்.

ஆயினும் இதற்கு அரசியலுடையாராதரவும் பெற்றால் அது மிகுந்த சாதகமாயிருக்கும், இச்சங்கம் வர்த்தகமுறைபற்றி நடைபெறுவதாயிருப்பதால் இதற்கு அரசியலுடையார் ஆதரவு ஏவ்வாறு செய்யக்கூடுமென்று சந்தேகிக்கக்கூடாது. வர்த்தகமுறைபற்றி நடைபெறும் ஜிக்கிய நாணயச்சங்கங்கள் அரசியலுடையாரா லாதரிக் கப்பெற்று அவர்களுடைய மேற்பார்வைக்குள் நடைபெற்றுவரவில் ஈயா? அப்படியே யிதுவும் நடைபெறக்கூடுமென்பது வென்னதடை.

ஜிக்கிய நாணயச்சங்கங்களில் நடைபெறும் விகிதங்களுக்கு முத்திரைக்கடித்தம் பத்திரிப்பதிலு முதலியவற்றை வரியிலியாக்கி யுதவி செய்திருப்பதுபோலப் பசுக்களின் மேப்சசற்றறையாகிய தறிச்சிலங்களையும், தானியவிளைவுக்குருதாமற் பசுக்களினிரைக்குப்போகமாகவே இறுங்குஞ்சாற்றுப் பயிரிடும் புன்செய்நிலங்களையும் இறையிலியாக்கி யுதவிபுரியவும் கூடும். பசுக்களின்பொருட்டுச் செய்யும் இவ்வுதவி யாலுண்டாகும் பொருட்குறைவை ஜீவகாருண்யமின்றிவிருக்கப்படும் பசுக்களுக்குத் தக்க வரிவிதித்து அப்பசுக்களினிருக்கே ஈடுபண்ணிக் கொள்ளவு மிடமிருக்கிறது. ஆதலால் அரசியலுடையாருதவியையும், மேற்பார்வையையும் இச்சங்கங்கள் அடைதற்குரியனவாயிருக்கின்றன.

இனி இச்சங்கத்தாலாகும் பிரயோஜனங்களும் பின்வருவனவற்றால் நன்கு விளங்கும்.

இச்சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடைபெறுமாயின் விலைகொடுத்து வாங்கி யுண்பவர்களுக்கெல்லாம் சுத்தமான பால் தயிர் கெய் இவை சுலபமாகக் கிடைக்கப்பெறுவதுடன் அவற்றின் விலையும் குறைவடையக் கூடுமென்பது முதலாவது பிரயோஜனமாகும்.

தனதில் ஏவைத் துழுதுபயிர்செய்யவியலாத் சொற்படில முட்டைய எனிய குடிகளும் இச்சங்கத்திற் பங்கு சேர்ந்துகொண்டால்

உக்கு

சேந்தமிழ்

சங்கத்திலிருந்து கொடுக்கும் வாடகையேர்களைப் பெற்றுத் தங்கள் நிலங்களை உரிய காலத்தில் உழுதுபவிர்செய்து சீவிக்கவும் உபகாரமாயிருக்கும்.

பாஸ் தயிர் நெய் விற்பதிலும் ஏருதுகளை வாடகைக்கு விடுவதே மூலம் ஏருமுதலிய விற்பதிலுமிருந்தே வரும் வரும்படிகள் சங்கத்தின் சகல செலவும்போக ஈசு 1-க்கு நூ 100-க்கு 10-வட்டிக்கு மேலாகவே பங்காளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கத்தக்கதாயிருப்பதால் நல்ல லாபகர மாகவுமிருக்கிறது.

முன்று வயதுள்ள ஒரு பெண்பச்சைவ வாங்கி ஒருவன் வளர்த்துவந்தால் அது பத்துவருஷத்திற் சற்றேற்றத்தாழப் பத்துப் பசுக்களாக விருத்தியடைகிறபடியால், சிறிதும் பெரிதுமாகிய கன்று காளைகளையும் பசுக்களையும் விலைகிரவல் செய்துபார்த்தாலும் பத்துவருஷத்தில் மூலதனம் ஒன்றுக்கு ஐந்துமடங்குவீதம் தன்னடையே விருத்தியடையக்கூடியதாயிருக்கிறது.

இப்படியாக மூலதனம் தன்னடையே விருத்தியடையக்கூடிய தாயிருப்பதனால் பிரேரணபத்திரத்திற் சொல்லியபடி உபயோக மில் லாதிருக்கும் பசுக்களை ஜீவகாருண்யம் கருதி விலைக்குக் கொடுக்காம் விருத்தாலும் மூலதனத்துக்குக் குறைவுண்டாகாதென்பதும், அதனாற் சங்கத்துக்கு நஷ்டமுண்டாகமாட்டாதென்பதும் யாவரும் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கது.

உபயோகமில்லாத பசுக்களை விற்றுவிடாமல் ஜீவகாருண்யம் பற்றி வைத்துக்கொள்வதனாற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சேராதவர்களுக்கும் பின்னீடு பலவித நன்மைக் ஞங்டாகக் கூடுமென்பது பின்வருவதுகொண்டு கண்டுகொள்ளலாம்.

பசுக்கள் பத்துவருஷத்திற் சற்றேற்றத்தாழ ஒன்று பத்தாக விருத்தியடையக்கூடிய இயல்போடு கூடியிருப்பதனால் அவ்வாறு நாள்டைவில் விருத்தியடையும் பசுக்களையெல்லாம் சங்கத்தாராற் பாதுகாப்பது கஷ்டசாத்தியமாகும். அப்பொழுது வேலைக்குபயோகமாகும் ஏருதுகளிற் சிலவற்றை ஜீவகாருண்யாகிபந்தனத்துக்குட்ட

பட்ட சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களுக்குக் குறைந்தவிலைக்காவது, அல்லது இரைபோட்டுப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படி இனமாகவாவது சங்கத்தாரால் கொடுத்துவிடக்கூடும். அப்பொழுதுதான் பசுபரி பாலனத்தில் வைக்கும் ஜீவகாருண்ய நிபந்தனத்தின் பயனாக எருத் தின்விலையைக் குறைத்துக்கொள்ளவும், இல்லாமற்செய்யவும் இயலுமென்பது வெளிப்படையாம்.

எருத்தின் விலையைக் குறைத்துக்கொண்டால் எனியகுடிகளும் ஏர்வைத்து வியங்காயம் செய்வார்கள். ஏர்களும் எளிதிற்கிடைக்கும். ஏர்வாடகையுமிறங்கும். எளிதில் ஏர்கிடைப்பதனாலும், ஏர்வாடகை இறங்குவதனாலும், இக்காலத்து ஒரேரூழவுச்செலவுக்குள் ஆறேரூழவு முடியும். முடியவே “தொடிப்புழுதி கஃசா வனக்கற் பிடித்தெரு வும், வேண்டாது சாலப்படும்” என்றபடி ஒருபிடி எருவும் வேண்டாது உழவின்மிகுதியால் விளைவுமிகும். விலைவுமிகவே தானிய விலை குறையும். தானியவிலை குறைய உணவுப்பொருளின் வறுமை நீங்கும். உணவுப்பொருளின் வறுமைநீக்கமுண்டாகுமானால் அது சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சாராதவர்களாகிய இந்துதேசவராசிகளைல் வாராலும் விரும்பத்தக்கேதே.

ஆதலால் அதனையுண்டாக்கி இந்துதேசவாசிகளையெல்லாம் வாழ் விக்கவல்ல பசுபரிபாலன ஜீவகாருண்யம் இந்துக்களுக்கே சொந்த மானதெனக் கொள்ளும் தப்பபிப்பிராயத்தை யொழித்து இந்துதேச வாசிகளாகிய எல்லோருக்குமே பொதுவான கடமையெனக்கொண்டு எல்லோருமொத்தினங்கி இந்துதேசமெங்கும் இச்சங்கத்தைநாட்டி இம்மைமறுமைப் பயனிரண்டும் மீண்டுமிலைடைந்து இன்புற்று வாழ்வாராக.

திருநாறாயணங்கார்,

புத்திராதிபர்.

அந்தக்கவி வீரராகவு முதலியார்காலம்

— சோழன்வீணால்லை —

(கஞ்சு-ஆம் பக்கத் தோடீச்சி.)

யாழ்ப்பாணவைபவத்திலே “வீரராகவன்” என்னுமோர் அங்கக்கவி சோழதேசத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து “கரகிங்கன்” என்றும் “பாலசிங்க” என்றும் “சயதுங்கவீரவராசசிங்க” என்றும் வழங்கப்பட்ட வோரசன்பேரிற் பிரபந்தமொன்றி யற்றி அவ்வரசனிருந்த செங்கடகநகரிக்குப் போய் அவர் முன் யாழ்வாசித்துட்பாடினபோது அவர் அகமசிழ்ந்து இலங்கையின் வடத்திசையிலுள்ள “மணற்றிட” என்னும் நாட்டைக் கவிராயருக்கு குபகரித்தன ரென்றும் அவர் அங்காட்டுக்கு “யாழ்ப்பாண” மென்ப பெயரிட்டுத் தமிழகத்திலிருந்து தமிழ்க்குடிகளை அழைப்பித்துக் குடியேற்றி அவர்கள்மேலும் அங்கிருந்த சிங்காவர்மேலும் பட்சபாதமின்றிச் செங்கோல் செலுத்திச் சந்தானமின்றி வயோதிபராய் இறந்துபோக யாழ்ப்பாணநாடு சிலகாலம் ஓராசமின்றிப் பெருங்குழப்பமுற்றிருக்குங் காலத்தில் “மழவு” என்னுமொரு வேளாளப் பிரபு “சிங்கையாரிய”* என்றும் சோழகுலத்திராசகுமார னெருவனை மதுரையிலிருந்து கொண்டுவந்து யாழ்ப்பாணத்துக் கரசனாக்கினால் என்றும், அக்காலத்திலே “சிங்கையாரிய” என்றைய மந்திரி “புவனேகவாகு” என்பான் அங்குள்ள கந்தசாமிகோயிற்றிருப்பனி கி. பி. 10-ம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் சிறைவேற்றினால் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றது. தற்காலம் தமிழிலுள்ள யாழ்ப்பாணவைபவப் பிரதிகளிலே † இவ் வந்தக்கவியாரை “அந்தக்கவிவீரராகவமுதலியார்” என்று சொல்லியிருப்பது கவனிக்கத் தக்கது.

* Vide English Translation of “Yalpana Vaipava Malai” by the Late C. M. Bitto Esq., pp: 13—14. இவ்வரசன் கூழங்கையனுயிருந்தவைபற்றி இவனுக்குக் கூழங்கையாரியன், விசயகூழங்கைச்சக்கரவர்த்தி என்னும் மறுநாமங்களு மிருந்தன வென்று வைபவம் கூறுகின்றது.

† முதலியாரவர்கள் பதிப்பித்த “செய்யுரமுருகன்பிள்ளோத்தமிழ்” நூலாசிரியர் வரலாறு 18-ம் பக்கம் பார்க்க.

இஃதிப்படியாக “யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம்”* என்னும் வேறொர் நாவின்படி இலங்கையரசன் “விழிஷன்”கைக்கீழி ருந்த வோர் யாழ்ப்பாடியார் அயோத்திக்குப்போய் இலங்கையின் வடபாகத்தில் “மணற்றிட” வென்று வழங்கப்பட்ட தேசத்திலே தான் குடியேற்றின ஆயிரங்குடும்பங்களை ஆளும்படி ஓர் இராச குமாரன் வேண்டுமென்றிரக்க ஸ்ரீராமனுக்கு மைத்துனனை குல கேது என்பவன் மகனஞருவன் அவ்வியாழ்ப்பாடியுடன் புதப்பட்டு “மணற்றிட” லுக்கு வந்து அதன் பெயரை “யாழ்ப்பாணம்” என்று மாற்றி “குழங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி” யென்னும் பெயருடன் அரசுநடத்தினால் ஜென்றும் இச்சம்பவம் நடந்த காலம் கலியுகாப்தம் 3000 வரையில் என்றும் அறியக்கூடிக்கூண்டது. மேலும், மேற் குறித்த “ஆரியச்சக்கரவர்த்தி”க்கு மாமண்முறையான “திசை உக்கரசோழ” னுடைய பேர்த்தி “மாருதப்பிரவீகவல்லி” யென்பாலோ “உக்கிரமசேணங்க” ஜென்றும் ஓர் இராசகுமாரன் மணங்து அவரிடத்தி லொரு குமாரனைப் பெற்று ஜென்றும் இவன் பெரியவனான போது கெடுங்காலமாய் இலங்கையை ஆண்டுகொண்டிருந்த “விழிஷன்” இவனை அழைப்பித்து “சயதுங்க வீரவரராசனிங்க” ஜென்ற பட்டப்பெயரையுங் கொடுத்துத் தனக்குப்பின் ஈழத்தரசனுக நிபமித்தனன் என்றும் இந்நாவிலே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“கைலாயமாலீ”† என்னும்நாவில் இலங்கையரசனஞருவன் சோழ வம்சத்தவளான ஒரு மாதை மணம்புரிந்து “நரசிங்கராசன்” என்று மொரு குமாரனைப் பெற்று ஜென்றும் இவன் தன் தகப்பனுக்குப் பின் சிங்காசனமேறி அரசாண்வெருங்காலத்தில் யாழ்ப்பாணஞருவன் தன் கந்தருவத்தினால் இவ்வரசனை மகிழ்வித்ததின்பேரில் ஒரு தேசத் தைப் பரிசாகப்பெற்று அதற்கு யாழ்ப்பாணமென்று பெயரிட்டுத் தானே அந் நாட்டுக்கரசனுய் கெடுங்காலமாண்டு சந்ததியின்றி

* Vide “Appendix to the Yalpana Vaipava Malai” pp. 44, 45.

† Vide “Appendix to the Yalpana Vaipava Malai” pp. 30, 31.

இந்தால் சோழதேசத்துச் செங்கியப்பன் மகன் “முத்தராச” ஜென்றும் புலவராற் செய்யப்பட்டது. Vide “Appendix to the Yalpana Vaipava Malai” pp. 44.

இந்சு அரசனில்லாமல் தேசத்திற் சிலகாலம் பெருங் கலாதிகள் நிகழ்ந்துவருங்காலை “மழவை” என்னு மொரு வேளாளப்பிரபு “செழியசேகரன்” மகன் “செகராசசிங்க ஆரியன்” என்பானை மது சையிலிருந்து வரவழைத்துக் கணியுகாப்பதம் 3000-ல்* யாழ்ப்பாணத் துக்கரசனுக்கினன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“யாழ்ப்பாணவைபவமாலை” என்னும் நூல் கி. பி. 1736-ல் இலங்கைத்திலில் உலாந்தாக்காரர் கைக்குள்ளகப்பட்ட பாகங்களின் மேல் தேசாதிபதியாயிருந்த “வான்” இம்கோபின் காலத்தவரானத் தொன்மச்சுரூ என்வருடைய கேள்விப்படி “மயில்வாகண” மென் னும் தமிழறிஞரால் “கைலாயமாலை” முதலிய பழையதால்களை ஆதாரமாகக் கொண்டியற்றப்பட்டதென்றும் “செகராசசேகர” அரசன் காலத்தில் “பரராசசேகரன் உலா” “இராசமுறை” என்னும் நூல்களைச் செய்த “வையா” வென்னும் புலவனுர் இம் மயில்வாகண ருடைய முற்பிதாக்கன் வழியினரென்றும் அதன் முகவுரையிலே கூறியுள்ளது. மேற்கொல்லிய “செகராசசேகர” அரசர் “பரராச சேகர” அரசருடைய உடன்பிறந்தாரே என்பதற்கு அவ்வையாவென் பவர் “பரராசசேகரன் உலா” என்னும் நூலுக்காசிரிய ரெஞ்சு உண்மையே போதிய சான்றுகும். “செகராசசேகரன்” தன் காலத் திருந்த தமிழ்வித்துவான்களி லொருவரென் நறியப்பட்டவர். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் “தமிழ்ச்சங்க” மொன்றை உண்டாக்கினு ரென்றும், அவருடைய உதவியினால் பல புதுதால்கள் இயற்றப் பட்டு வெளியிடப்பட்டனவென்றும், “செகராசசேகரம்” என்னுமோர் அரிய சோதிடநால் அவராலே செய்யப்பட்டதென்றும் அவர் காலத் திலேலே ஆரியத்திலிருந்து தமிழுக்கு “இரகுவம்சம்” “யசகேசரி” என்பவராற் செய்யுள்ளுபமாகத் திருப்பப்பட்டதென்றும். வைப் வத்திலிருந்து அறியக்கூட்கின்றது.† ஆகையால் “வையா” வென் பவர் அந்தக்க் கவியீராகவர் காலத்தவராதல் வேண்டும். அவர்

* Vide idem p. 86. See also “Tamil Phutarch” by Sinon Casio Chetty pp. 118—9.

† Van Imhogg.

‡ Vide “Yalpana Vaipava Malai p. 26.

பாடிய “பராசுகேரன் உலா” “இராசமுறை” பென்பன இக்காலத் தில் எவ்விடத்தும் இல்லாமையால் இறங்தொழிந்தன போலும்.

“யாழ்ப்பாணச் சரித்திர” மென்னும் நூலாகிரியர் யாரென்று தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாடியின்பெய ரின்னதென்றும், யாழ்ப்பாணத் தைப் பரிசாக்கொடுத்த அரசனுடையபெய ரின்னதென்றும் இங்நூலிற் சொல்லப்படவில்லை. “வைபவத்தோடு இது முற்றும் முரணி மாறுபட்டிருப்பதால்” “வைபவ” முடையார் இந்நாலூக் கிஞ்சித் தேனும் கொண்டாழ்நூரல்லர் என்பது தெளிவாம்.

இனி, “கைலாயமாலை”யிலும் இவ்வியாழ்ப்பாடியின் பெய ரின்னதென்றும் அவர் அந்தகாரயிருந்தமையும் கூறப்பட்டில். “வைபவ”த்திற் சோழதேசத்திலிருந்துவந்த அந்தக்கவிவீராகவரென்றும் “யாழ்ப்பாணச்சரித்திரத்தில்” யாழ்ப்பாடியென்றும் “கைலாயமாலையில்” யாழ்ப்பார்த்திக்கவியாரென்றும் இவர் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்துச் “செந்தமிழ்வசனசிங்கம்” முத்துத் தம்பிப்பிளையாரவர்களும் தமது பாலடாடமொன்றில் * யாழ்ப்பாடியார் காஞ்சிபுரத்தவரென்றும் தமது இலங்கைச்சரித்திரத்தில் † அவர் சோழதேசத்திலிருந்து வந்தவரென்றும் கூறியிருக்கின்றனர். “வைபவமாலை”யிற் சொல்லப்பட்ட அந்தக்கவிவீராகவர் “புராச சிங்கன்”காலத்தில் இருந்த அந்தக்கவிவீராகவமுதலியார்தானே? பெயருமொன்று. இருவரும் கண்ணிவிகள். அவருமொரு கவியார். இவருமொரு கவியார். இருவருங் காஞ்சிபுரத்தோடுதொடர்புடையார். இருவரும் யாழ்ப்பாணர். இருவரும் சோழமண்டலத்திலிருந்து ஈழத்துக்கு வந்தவரெனப்படுவர். அவரும் ஈழத்தரசன் “சயதுங்கவீரராசசிங்கனை”ப் பாடிப் பெறுதற்கரிய பரிசுகள்பல பெற்றவர். இவரும் ஈழத்தரசன் “சயதுங்கவீரராசசிங்கனை”ப் பாடி அரும் பெரும்பரிசுகள் பெற்றவர். இப்படிப் பலபாற்பட்ட ஒற்றுமையை யுடைய சம்பந்தங்களை உடையோரான இருவர் வெவ்வேறான காலங்களில் ஈழத்துக்கு வந்தனரென்று கொள்வது கிறிதும் பொருந்தாதன் ஞே. குப்பசாமிமுதலியார் வைபவத்திற் சொல்லப்பட்ட, அந்தக்கவி

* இலகுபோத இரண்டாம்பாலபாடம் 32, 33-ம் பக்கங்கள் பார்க்க.

† இலங்கைச்சரித்திரகுசனம் 34-ம் பக்கம் பார்க்க.

“கீராகவமுதலியாரும்” “சேழுர்முருகன்பிள்ளைத்தமிழ்” ஆசிரியரான அந்தக்கவிசீராகவமுதலியாரும் வெவ்வேறுகாலத்திலிருந்த இரு வராயிராடி ஒருவரோபென்று கொண்டு அவர் கி. பி. 10-ம் நூற்றுண்டு னிருந்தவரென்று “வைபவம்” சொல்வதைப் பிழையென மறுத்துப்போந்தனர். அஃதிப்படியாயின் வைபவமுடையார், வீரராகவர் “பரராசசிங்க” னுக்கு அநேக தலைமுறைகளுக்கு முன்னிருந்த வரெனச் சொல்லிப்போந்தகாரணமென்ன? முன் காட்டியபடி வைபவமுடையார் பரராசசிங்கன் காலத்துக்கு ஏறத்தாழ இருந்து வருடங்களுக்குப் பின்னிருந்தவராதலால் அந்தக்ககவிசீராகவமுதலியார் யாழ்ப்பானத்துக்கு வந்து அரசர்மேற் கவிபாடிப் புகழ்பெற்ற செய்தி அவர்காலத்திற் பரம்பரைப்பழங்கதையாயிப் பேசப்பட்டிருக்குமென்பதற் கையமின்றி. ஆயின், அவர் தம்வைவத்திற்கு ஆதாரமாகக் கொண்ட நூல்களிலொன்றுகிய “கைலாயமாலீ”யில் நரசிங்கராசனிடமிருந்து யாழ்ப்பாடிக்கவிடொருவர் பின்பு யாழ்ப்பானமென்றுவழங்கப்பட்ட வேராநுரைப் பரிசாகப்பெற்றனரென்று சொல்லியிருக்கின்றனம் கவனிக்கப்படத்தக்கது. இந்தூவில் செகராச்சிங்க ஆரியன் எல்லாரென்னும் தன் ராஜதானியையும் அநங்கர்க்குள்ளிருந்த கைலாயநாதர்கோயில் முதலிய ஆலயங்களையுன் கட்டினு னன்றும் அவ்வரசன் காலத்திலே நடந்தேறிய வேறுஞ்சில் சம்பவங்கள் ஆசிரியர்காலத்தையடுத்து நடந்தனபோலவும் சொல்லியிருப்பதினால் இந்தால் இச் “செகராசசேகரசிங்கன்” காலத்திலேயே இயற்றப்பட்டதன்பது பிற்றேப்பிள்ளையவர்களது துணிபாகும். * கைலாயமாலீ கைலாயநாதர்கோவிலின் பேரிற் பாடப்பட்ட ஒரு நூலாதலாலும் போர்த்தக்கீசர் பதினேழாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதிவரையில் அக்கோவிலை அழித்துப்போட்டதை வைபவத்திலிருந்து ஊக்கக்கூடியதாயிருத்தலாலும் † இம்மாலீ 17-ம் நூற்

* Vide “Appendix to the Yalpana Vaipava Malai” pp. 44-46.

† Vide “Yalpana Vaipava Malai” p. 47.

பரராசசேகரன் மகன் “பரநிருபசிங்கன்” கி. பி. 1626-ல் இந்துபோக அவன் மகன் “பரராச்சிங்கனும்” பறங்கிகளுடைய தயவினாலே சக்காழ்வை அநுபவித்துக் காலஞ்சென்றுபோக்கு பறங்கிகள் தாங்கள் முன் அழிக்காது விட்ட கோயில்களெல்லாவற்றையுப் புகழ்க்கத்தொடங்கினார்களென்று “வைபவம்” சொல்லுகின்றது.

இண்டுக்குமுந்தியே உண்டாக்கப்பட்டதென்பதற்குச் சிறிதையமுமின்று. வைபவ ஆசிரியர் தங்றாலுக்கு அடியாகக்கொண்ட. பழையதால்களில் இம்மாலையுமொன்றென்று முன்னர்ச் சொல்லப்பட்டது. வைபவாசிரியர் யாழ்ப்பாடியாருக்கு “மணற்றிட” லீப் பரிசளித்த “சயதுங்கவரராசசிங்க” அரசருக்கு “பாலசிங்கன், நரசிங்க” என்ற பெயர்களும் இருந்தனவென்று சொல்லி யிருப்பது * விசேஷகவனிப்புக்குரியது.

மேற் சொல்லப்பட்ட உண்மைகளையெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி நோக்குங்கால் “நரசிங்க” என்றும் இலங்கை அரசனாலுருவன் தமிழக்குலத்தவனுகிய வோர் யாழ்ப்பாடிக்கவி தன்கந்தருவத்திற் மையினுற் றன்னை மகிழ்ணித்ததின்பேரில் இவனுக்குத் தன் நாட்டு நேரு பாகத்தைப் பரிசளித்தானெனவும் அக்காரணம்பற்றி அந்நாடு பிற்காலத்திலே “யாழ்ப்பாண” மென் வழங்கப்பட்டதெனவும் ஒரு பழங்கதை இக் கைலாயமாலையுடையார்காலத்திலே இருந்ததாக நினைக்க இடமுண்டாம். வைபவ ஆசிரியர் தன்காலத்தில் ஊரெங்கும் கண்பரம்பரையாய்ப் பேசப்பட்டுவந்த அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்செய்திகள் முங்கிணையாழ்ப்பாடியாரோடு சம்பந்தப்பட்டனவென்று நினைத்து இரண்டுக்கதைகளையும் ஒன்றாக்கிக் கலந்து விட்டனர். சிலர் “வீரபராசசிங்க” என்றும் † சிலர் “வீரவராசசிங்க” என்றும் சொன்ன ஒரு அரசன்காலத்திலே இருக்கண்ணுந்தெரியாதவரும் வீரராகவரென்றும் நாமமுடையவருமான ஒரு யாழ்ப்பாடிக்கவியார் சோழதேசத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து அரசன் முன்பாடி. அருமையான பரிசுகளைப் பெற்று ரென்றசெய்தி ஊர்க்கதையாயிருக்கலாம். இக்கதையிலிருந்தே வைபவமுடையார் நரசிங்க னுக்கு “வரராசசிங்க” என்ற பெயரும் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அடிப்படியே தன் நூலில் எழுதிவிட்டார். கைலாயமாலையிலுள்ளது இக்கதையின் ஆதிருப்பமென்றும், வைபவத்தில்

* Vide “Yalpana Vaipave Malai” pp. 12, 13.

† “பரராசசிங்க” என்ற பெயரே “வரராசசிங்க” என்று தீரிவுபட்டதுபோலும். “ப”வும் “வ” வும், பலராமன், பலரா, வழை என்ற சொற்களிற் போல ஒன்றுக்கொன்று மாறிவரக்கூடிய ஏழுத்துக்களென் ஹவரும் ஒத்துக்கொள்வார்.

ஞானர்களும் இருக்கதைகள் ஒன்றேடோன்று சேர்க்கு உண்டான தென்றுங் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாடியின் பெயரும் அவர் அந்தக் ரென்ற குறிப்பும் அவர் பாடிய அரசன் வீரவரராசசிங்கனன்பதும் அவர் சோழதேசத்திலிருந்து வந்தவரென்பதும் சிக்கினகதையின் பாகங்களாம்.

இனி “கைலாயமாலே”யிற் குறித்த முதற் கதையிலே சரித்திர உண்மை உள்ளே இல்லோவெனச் சிறிதாராய்வாம்.

(தொடரும்.)

வே. ஜோ. தம்பிப்பிளை, (M. R. A. S.,)

வ

தொல்காப்பியம்: பொருளதிகார ஆராய்ச்சி.

—இڿ(❖)இ—

(இவ் வாராய்ச்சி மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 12-வது வருதோத்சவக் கொண்டாட்டத்துக்காகக் கூடிய சபையில் 25—ந—13 எயன்று மகா-ா-ா-ஸ் ஜெ. எம். கல்லாமியின்லை பீ.எ., பீ.எல்., அவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் மதனப்பள்ளி ஹிந்துஸ்தலைஸ்கூல் உபாத்தியார் மகா-ா-ா-ஸ் வே. முத்துசாமி ஜயர் பீ.எ., எல்டி., அவர்களாற் படிக்கப்பெற்றது.)

முகவரை.

தமிழ்மொழியில் தழைத்திருக்கும் இலக்கணங்களுள்ளாம் மிகவும் பண்டையது தொல்காப்பியமே. அகத்தியம்^{*} என்னும் இலக்கணம் காணப்படுகிறது.

* “வீங்கு கடலுமித்த வியன்கண் ஞாலத்துத், தாங்கா நல்விசைத் தமிழ்க்கு * விளக் காகென, வலேனு ரேத்தும் காம்மொழிப் பல்கும், ஆனுப்பெருமை யகத் தியன் என்னும், அருந்தவ மூனிவன் ஆக்கிய முதனால்” எனப் பன்னிருப்படலத்தின் சிறப்புப்பாயிரத்தின்கண்ணே அகத்தியம் முதனால் எனக் குறிச்சப்பவைதாலும், நச்சினார்க்கினியரும், தொல்காப்பிய உரைக்கண்ணே ஆங்காங்கு ‘இது அகத்தியம்’ எனச் சுட்டிப்போதலானும், அகத்தியம் மிகப்பழைய நூலெனபது போதரும்.

கண்ணால் தொல்காப்பியத்தினும் காலத்தால் முந்தியது என்னும், அந்தால் இக்காலத்து முழுவதும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. அதிலிருந்து சில சூத்திரங்களே, உரையாசிரியர்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டிய இடங்களிற் காணப்பெறுகின்றன. ‘தொல்காப்பியம்’ என்னும் பெயரே அந்தாவின் பழையக்கு ஒருவாறு போதியசான்றாகும்; எங்களுமோ எனில் தொல்காப்பியம் என்னும் தொடர்மொழி பழைய நூல் என்னும் பொருளுடைத்தாகவின். தொல்காப்பியனார் இயற் றியது தொல்காப்பியம், என இத் தொடர்க்குப் பொருள்கூறுவது நூன்மரபெணிலும், அகத்தியனார்தம் பன்னிருமாணுக்கருள் ஒரு வரும் திரண்துமாக்கினியார் என்னும் இயற்பெயருடையவரும் ஆகிய ஒரு புலவரால் இயற்றப்பட்ட இந்தால், முன்னர் ஏதோ ஒரு பெயரால் வழங்கி வந்தது. கடைச்சங்கத்தார் காலத்திலேயே மிகப் பழையதுலெனக் கருதப்பட்டு, அக் காரணம்பற்றித் தொல்காப்பியம் என்னும் பெயர் வாய்க்கப்பெற்றதுபோலும் எனத்துணிதலும் ஓராற்றிற் பொருத்தமுடைத்தேயாகும். அஃது எவ்வாழுயிலும் ஆகுக. தொல்காப்பியட்டிக்கப் பழைய இலக்கணநூல் என்பதே யாம் இங்குக் கூறவந்தது. கடைச்சங்கத்தார்க்கு இதுவே இலக்கணநூலென்றக்கால், இதன் தொன்மை வெள்ளிடமல்லபோல் தெள்ளிதிற் காணக்கிடக்கின்றது.

இந்தால் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பி, அனி என்னும் ஐந்தினையும் விரித்துக்கூறும். இதுபோன்று இவ்வைந்தினையும் ஒருசேரச் சிறக்க விளக்கிச்சொல்லும் நூல், பிற்காலத்தியற்றப்பெற்றதும், ‘குட்டித்தொல்காப்பியம்’ எனப் பேர்வாய்ந்ததும் ஆகிய வைத்தியாததேசிகர் இயற்றிய ‘இலக்கணவிளக்கம்’ என்பதொன்றே என்று கூறலாம். பிற இலக்கணநூல்களுள் எழுத்தையும் சொல்லியும் எடுத்தியம்புவ சில; பொருளிலக்கணமே புகலுவ சில; செய்யுள் இயலே செப்புவ சில; அணியொன்றினையே அணிந்துரைப் பன சில; மற்றைநான்குடன் பொருளினையும் விரித்துக்கூறும் சிறப்புடைய பழையதால் தொல்காப்பியமே. அதன்கட்ட கூறியாங்கு, பொருளிலக்கணம் இத்தகைத்து என்பதும், அப் பொருளிலக்கணம் கருவியாக அறியப்பெறும் பன்னடைக்காலத்தாரது வழக்கங்களும் நடையுடைபாவணை முதலியவைகளும் இவை இவை என்பதும்

மற்றும் இவைபோல் நுதூகி அறியப்படுவன இன்ன என்பதும், பிறவும் ஒருவாறு இவ் வியாசத்தின்கண்ணே விளக்கிக்காட்டப் படும்.

பண்டைத்தமிழ்நூல்கள்பலவற்றிற் பொதிந்துள்ள பொருள் இவை இவைபென இக்காலத்தார்க்குத் திறந்துகாட்டும் திறவுகோ ஸெனச் சிறப்புற்றுத்திகழ்வது உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் உரை யென்பது கற்றறிந்தோர் யார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததாம். அப் பேரறிவாளர்து உரை யிலதேல், சங்கத்தமிழ்நூல்களிற் பல இருந்தும், அவை இக் காலத்தார்க்கு இறந்தனவேயாகும். இதனுல்லே,

“பச்சைமா லைனய மேகம் பெளவநீர் பருகிக் கான்ற எச்சினாற் றிசையு முன்னும்; அமிழ்தென வெழுநா வெச்சில் மெச்சிநா னைஞும் விண்ணேர் மிசைகுவர்; வேத போத நச்சினார்க்கினிய வெச்சில் நதுந்தமிழ்நூர்வர் நல்லேர்.” எனவும்,

“வல்லுல வாயிடைவங் தமுதவா யுடையனென் வியம்பப் பெற்றேன் எவன்பண்டைப் பலுவல்ல விறவாது நிலவுவரை எழுதி யீங்தோன் எவன்பரம உபகாரி, எவன்சு னார்க்கினியன் எனும்பே ராளன் அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னே.” எனவும்,

நச்சினார்க்கினியர் துதியாகப் பாடல் எழுந்தன. இப்பெரி யார்து உரை இவ்வாராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியா யிருந்ததெனல் கூறுமலே அமையும்.

கடைசியாக, இம்முகவரையை முடிக்கு முன்னர், இங்கு ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயத்தினது அருமை பெருமை யினையும், அதனை எடுத்துரைக் கூறுவது எனது அறிவின் சிறுமை யினையும் நோக்கின் நான் அவையடக்கம் கூறுவது இன்றியமையாதது ஆயிற்று. இங்கு யான் இம்முயற்சிக்கண் தமிழுபிமான மேலீட்டினாற் பிரவேசிக்கின்றேனேயன்றி, தமிழ்ப்பாயிற்சிமேஸீட் டினால் அன்றென்பதைச் சிறிதும் உபசாரமொழியாகக்கொள்ளாது, முழுதும் உண்மைமொழியெனவேகொண்டு, இயற்கை நற்குணமுடைய இன்றமிழ்ப்புலவராயினோர், என் முயற்சியாகிய

இதனை முற்றிலும் கடியாவண்ணம் அவர்களை மிக்கவனக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பொருட்சிறப்புமுதலியன

தமிழ்மொழியில் இலக்கணம் எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கணம், அணிபிலக்கணம் என ஐவகைப்பட்டுள்ளது. பிறமொழிகளின் இலக்கணங்களை கோக்கின், அவற்றில் எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணி என்னும் இந்நான்கிற்கும் இலக்கணம் காணப்படுகிறதே யன்றி, பொருட்டு இலக்கணம் இன்ன தென் வரையறுத்துக் கூறப்பெற்றில்லது. இங்னானம் சிறப்பாகத் தமிழ்மொழி யொன்றிலேயே, இலக்கணம் வசூக்கப்பெற்ற ‘பொருள்’ என்பதுதான் யாது? அது எங்களும் இலக்கியங்கட்டு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது? முற்காலத்து வசூக்கப்பெற்ற பொருளிலக்கணத்தால் இக்காலத்து யாம் அறிந்துகொள்ளற்பாலன யாவை? என்பவற்றைக்குறித்து இங்குச் சிறிதுபொழுது ஆராய்வோம்.

‘பொருள்’ என்பது நூலாசிரியன் நுவல்வதற்கெடுத்துக் கொண்ட விஷயமாகும்; அவ்விஷயந்தானும், மாந்தர்க்கு உறுதி பயத்தற்பாலவென உயர்ந்தோரால் ஒதப்பெற்ற அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றில் ஒன்றையேனும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வற்றையேனும் விதந்து சொல்லுதாகும். இங்நான்கினையே வட நூலார் தர்மார்த்த காமமோக்ஷம் என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்கள் என்பார். உற்று நோக்கின், இங்நான்கினுள் அடங்காது புறம்பாகிய விஷயம் இவ்வுலகில் ஒன்றுமின்று என்பது எல்லார்க்கும் தெள்ளி திற் ரெரிந்ததே. எனவே, மானிடர்க்குமுதி பயக்கும் விஷயமென்று நூலாசிரியன் அறிந்து, தன் நூலின்கண் நுவலும் விஷயமே, தமிழிலக்கணத்திற் “பொருள்” எனப் புகலப்பெறுவதாகும்.

இன்னதன்மைத்தாகிய பொருள் இலக்கியத்துக்கு உயிர்போன்றது. மற்றை எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணியிலை, புறவுறுப்புக்கள் பேரன்றன. யாங்களுமோ எனின், இலக்கியத்தின்கண், மற்றைய நான்கின் இலக்கணம் எத்துணைச் செவ்விபெறச் செறிந்திருப்பினும், ‘பொருட்சிறப்பு’ இல்லாக்கால் அவ்விலக்கியம் படிப்போர்க்குச் சிறிதும் பயன்படாதாகவின் என்க.

பித்தனென்றுவன் பிதற்றுவனவற்றை ஏட்டின்கண் எழுதி யெடுப்போமானால், அவற்றில், எழுத்தும் சொல்லும் காணப்படுதல் இயல்பே. கற்றுவல்லானென்றுவன், பித்தனைடு பிதற்றுவனேல், அவன் கூறுவனவற்றுள் யாப்பும் அணியும் இசைந்திருந்ததனும் கூடும். அப் பித்தன் கற்றுட்செம்பொருள் சிறிதும் இராதென்பது யாவர்க்கும் தெரிந்த விஷயம். பொருட்பொருத்தமுற ஒருவன் பேசுவனேல், அவனும் பித்தனல்லன்; அவன் பேசுக்கம் பிதற்றுதலாகாது. ஆதலின் ‘பொருள்’ இன்றி எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணி இவை யியங்கின் அவற்றிற்குச் சிறப்புச் சிறிதும் இல்லை என்பது போதரும்.

இக்கருத்தினையே நாற்கவிராசங்மி இயற்றிய ‘அகப்பொருள் விளக்குத்தின் பதிப்பாசிரியராகிய யாழிப்பாணத்துத் தேல்லிப்பழை வித்துவான் சிவாநந்தையர் “எழுத்தும் சொல்லும், யாப்பும், அணியும், என நான்கும் தன்னைநோக்கினிற்பத் தா னவற்றுள் ஒன்றையும் நோக்காது நிற்றலால், பொருளிலக்கணம் மற்றை நான்கினும் சிறப்புடைத்து” என்றும் “எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், யாவரானும், அறிந்து பயனைய்துதற்குரியதும், எப்தத்தகுவதும், எய்தவேண்டுவதும், எப்தப்படுவதும் பொருள் ஒன்றே பிறிதில்லை” என்றும் கூறிப்போந்தனர்.

மற்றும் கடைச்சங்கத்தார்காலத்தில் உக்கிரப்பெருவருதி, தான் பஞ்சம்வந்தபோது கலைந்துபோகும்படி சொல்லியனுப்பிய புலவர் களை, அந்தப்பஞ்சம் நீங்கி நாடு நாடாகிய பின்னர் அழைத்துவரும் படி சில ஏவ்வாரை அனுப்ப, அவரும் “எழுத்தத்திகாரமும், சொல்லத்திகாரமும் வல்லாரைத் தலைப்பட்டுக்கொணர்ந்து ‘பொருளுதிகாரம் வல்லாரை எங்குந்தலைப்பட்டிலேம்’ என்று வந்தார். வர, அரசனும் புடைபடக்கவன்று எழுத்தும் சொல்லும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே. பொருளுதிகாரம் பெற்றுமே எனின், இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்” என்கசொல்லி வருந்தினான் என்பதும், பின்னர் ஆலவாயினவிர்ச்சடைக்கடவுள் தம்பெயரால் அகப்பொருள் விஷயமாக, ‘இறையஞரக்ப்பொருள்’ என்றும் நாலை இயற்றியருளினர் என்பதும் அந்தாற்கு ஈக்கீரங்கள் 2000-ஆண்டுகட்டுக்குச் சற்று முன்பின் எழுதிவைத்த உரையானே உணரப்படும். இந்

மேற்கோளாலும் பொருளினது சிறப்பு அங்கையங்கனியென அறியக் கிடக்கின்றது.

இன்னும் தொல்காப்பிய அச்சப்புத்தகத்தில் ஈற்றின்கண் தொல்காப்பியனார் நூதியாகக் காணப்படும்.

“ ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியன்டி
பல்காற் பரவுது மெழுத்தோடு
சொல்கா மருபொருட் டொகைதிகழ் பொருட்டே ”

என்னும் செய்யுளில், எழுத்தும் சொல்லும் ஓர் அடைமொழியும் பெருது வாளானிறப், பொருள்மாத்திரம், அழகிய - விரும்பத்தக்க, என்னும் அர்த்தத்தையுடைய ‘காமரு’ என்னும் அருநயம் வாய்ந்த அடைமொழி பெற்றுநிற்கும் சிறப்பும் இங்கு நோக்கற்பாலது.

மற்றும், அணியினது சிறப்பை விளக்க ஒரு பழமொழியுண்டு ; அஃது “அணியிலாக் கவிதை, பணியிலா வனிஷை” என்பது. அணியில்லாக் கவியினை, ஆபரணங்களனிந்திராத அங்கீனைக்கு நேர் எனக்கூறும் இம் முதுமொழிக்கிணங்க, பொருளிலாக்கவிதை, தெருளிலாவனிஷை எனப் பொருளினது சிறப்பினை ஒரு புதுமொழியாற் புனைந்துரைத்தல் பொருத்தமுடைத்து. ஒரு பெண்ணுக்கு அறவே, அணியினும் மிக வேண்டற்பாலது போல, செய்யுட்கு அணியிலும் பொருளே மிகவும் இன்றியமையாததென்பது இவ் வுவமைமுகத்தாலும் வளியறுத்தப்பட்டது.

எனவே, ‘பொருளிலார்க்கிவ்வலகமில்’ எனத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் செல்வப்பொருளைக்குறித்துக்கூறியது, இங்குக் கல்விப்பொருட்கும் சாலவும் ஏற்படைத்தாகின்றது.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், பொருளினதுசிறப்பு இத்தன்மைத்து என்பது கூறப்பெற்றது. இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த பொருளினது இலக்கணத்தைக்குறித்து, ஆராயப்படுகிறுன்னர், பொருட்கு இலக்கணவரையறை இன்றியமையாதுவேண்டற்பாலதா என்பதைக் குறித்துச் சற்றுவிவரிப்போம். இவ்வுலகின்கண் தான் மிக்க விரிவானதாயும் தன்னுட்பல பிரிவுகளுடைத்தாயும், அப்பிரிவுகள் தாழும் யாதொரு முறையுமின்றி, தாழுமாறுயக் கலங்கிருக்கப்

பெற்றதாயும், உள்ள ஒரு விஷயத்தினை, அங்குமே கொண்டு, அதனுட் பொதிந்துள்ள நலுக்கங்களை ஆராய்ந்து அறிவிது எத்துணை அரியது என்பதையும், அவ்விஷயத்தையே அத னுட்பிரிவுகளுக்கேற்றவாறு அந்தப்படித்துப் பின்னர் அதனை ஆராய்வதி அம்முயற்சி எவ்வளவு எளியது என்பதையும் நம்மிற் பலரும் அனுபவத்தில் அறிந்திருக்கிறோம். சாதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தின் வரவு செலவு கணக்கைச் சரிவர வைத்துவரவேண்டுமானால், அதனை இன்ன இனங்களுக்கு, இன்ன நாட்களில் இன்ன இன்ன தொகை வரவென்றே, செலவென்றே, பேரேட்டில் வரைவதைப் பேரேட்டிலும் சிற்றேட்டில் வரைவதைச் சிற்றேட்டிலும் வரைந்துவந்தால், அக்கணக்கு யாவர்க்கும் எளிதில் விளங்கும். அதாவது இன்ன இன்ன லக்ஷணங்கள் அமையுமாறு நாம் கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்னும் நோக்கம் நமக்கிருப்பின், அந்தக் கணக்குவேலை எளிதின் எழுதி முடிவதுடன், நமக்கு அது அடிக்கடி பெரும்பயனை விளைக்கும். அன்றி, எல்லாக் கணக்குகளையும் ஒன்றும்சேர்த்துக் குழப்பி எழுதிவைத்திருக்கும் ஒருவனுக்கு, அக்கணக்கினால் அசௌகரியமே நிரம்ப ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறே மிகப்பரந்த அளவினையுடைய பொருட்கும் இலக்கணம் இன்றியமையாது வேண்டற்பாலதென, மேல்நோக்காக நோக்குவார்க்கும் வெளிப்படையாக விளங்கும். இங்கோக்கம் பற்றியே, தொல்காப்பியனார் முதலாயவரல்லாம் பொருட்டு இலக்கணம் விரிவாக வகுத்துள்ளார்கள்.

அப்படியாயின் ஆங்கிலம்போன்ற, சிறப்புமிக்க நலீன பாலைக்ட்குப் பொருளிலக்கணமில்லையே எனின், அவற்றின்கண் வெளிப் படையாகப் பொருட்கு இலக்கணம் வரையறுத்துக் கூறப்பெற்றிரா விட்டும், நூனயம் உணர்ந்து நூற்றிறத்தினைப் பத்திரிகைவாயிலாகவும், தனிப்புத்தகவாயிலாகவும் வெளியிட்டுதவும் நூண்ணிற வுடையார் பலர் அங்காடுகளிற் பல்கி இருக்கிறார்கள். அன்றியும் பொதுவாக எல்லாநூல்களும், சிறப்பாக நாட்கநூல்களும் நூலாராய்ச்சித்திறத்திற் கைவந்துள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களால் (censor of plays போன்றவர்கள்) சரியென ஒப்புக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அன்னார் இந்நால் கடியத்தகுவுதெனக் கருதுவரேல், அந்நால்பிரசரம் பெறுதொழியும். இவற்றையெல்லாம் நோக்கின்,

போருளத்தோர் ஆராய்ச்சி

உக்க

கல்விகல்லிக்கைவந்துள்ள நசீனாகரிகாடுகளிலும், கல்விப்பொருட்கு ஓராற்றால் இலக்கணவரம்பு ஏற்பட்டே யுள்ளது என்பது போதரும்.

எனினும், உலகின்கண்ணே பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும், மற்றை நான்கினைக்காட்டிலும் பொருளின்கண் மிகவும் சேர்தலால் எவ்வாலும் பொருட்கு முடிந்த விலக்கணம் வருத்தல் இயலாது. ஆழந்து நோக்குமிடத்து, பொருளானது காலதேசவர்த்தமானங்களுக்கியைய மாறிவரும் இயற்கையுடைத்தாகலானும், புதிய அரசியல், நாகரிகவேறுபாடு முதலியவை காரணமாகப் பொருளின்தன்மை, மிக்கவேறுபாறு இக்கின்றதாகலானும், எழுத்து, சொல், யாப்பு அணி இவற்றிற்குப்போல் இப் பொருளுக்கும் திட்டமாக இலக்கணவரம்பு பண்டைநால்களில் ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்பதுபற்றி அவ்விலக்கணங்களினின்றும் சிறிதும் பிறழாது நடத்தல் வேண்டுமென்பாருளரேல், அன்னர் கொள்கை அத்துணைச் சிறப்புடைத்தன்று. கடவுளால் தரப்பெற்ற இயற்கையறிவையுடையதற்கு புலவன்தன் மனத்தின்கட்ட தோன்றும் ஒரு விஷயத்தை இன்ன இன்ன இலக்கணவரைக் கிணங்கவே கூறவேண்டும் என வரைப்பது ஆப்புலவனு மனோபாவத்திற்கு ஒரு தளையிடுவதுபோலாகும். ஆதலின் முன்னேர் கூறியுள்ள இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனின்றும் அக்காலத்து ஜனசமூகத்தினாது அமைப்பு இன்னவாறு இருந்தது என்றும், மாந்தர்தம் நடைபுடை பாவளைகள் இன்ன இன்ன என்றும், அரசியல் இவ்வண்ணம் நடைபெற்றது என்றும் அறிந்து கொள்வதே மிகவும் பொருத்தமுடைத்து.

(தொடரும்.)

வே. முத்துவஸாமி ஐயன்.

ஈ:

IX.

மழுவராயன் சாசநம்.

சேந்தமிழ் XI: 58-இ பக்கத்தின் தொடரிச்சி.

ஸ்வாமி நம்மாழுவார் ஸங்கிதிக்குக் கீழ்ப்புறம் யாகசாலைமண்டபம்.

சுலோகங்கள்.

I.

(1) ஷுஷ்டி^ஶ

தாகஶ்ரீ^ஶநார்தி இக்ஷைஷபஸாவ்யாதாநியாநெவாரா

உகெபுய (2) ஒருணவண்ணிததூஷவிலக்ஷாசிண்டீண்ணவடு |

(3) சுயாவஸு^ஶநூர்யயாவஸங்க (4) ஓமயாவக்ஷு^ஶநாநாஹஸி

ஹஷ்டுஹாமாசிசுவாவஜ்நிதணா^ஶஞாதூஷு^ஶநெவாதா^ஶநூரா^ஶநா ||

II.

(5) அவதி^ஶநார்தாயவஸு^ஶநாய ஷு^ஶநாதிபதெஹஸரா

உட்பயிலை வாவிஹாரா^ஶநதூவிகாவி (6) யமைவா^ஶநா |

உழுவந்து^ஶநாவதெஹஸு^ஶநாதவாயனை

உத்தாப: (7) ராவி^ஶநாதி^ஶநாகாராஞு^ஶநெண்ணவஸு^ஶநாதா^ஶநா ||

கவியிதாசிஹஸு ||

இவற்றின் கருத்து.

(1) பத்துத் திக்குகளிலும் பேர்ப்படைத்த பூநிகரி யென்னும் பெயரையுடைய பட்டணத்தில், யுத்தத்தில் வல்ல அப்பாண்டான் மழுவராயன் (தாத) என்பவன், நிலமுழுமைக்கும் அலங்காரமாகிய ஒரு மண்டபத்தைச்செய்தான். அதில் பூநிஹரி தன் நாயகியாகிய லக்ஷ்மியோடு விளையாடி, திருப்பாற்கடலின் மத்தியில் வசித்ததனு வூண்டாகிய ஜாட்யத்தை உடனே விட்டார். ஜாட்யம் - ஜிடத்தின் தன்மை. ஜிடம் = ஜலம், டகர லகர மயக்கம்.)

(2) திருக்கரிக்குத். தலைவரான ஸின்றவாதிப்பிரானுகிய ஹரிக்கு இந்த பூமியில் இரண்டு இருப்பிடமுள்ளன. அவையாவன:—பக்தி நிறைந்த அப்பாண்டான் மழவராயனுடைய ஓற்றுதயமும் அவற்றை செய்த அழகிய சிறந்த மண்டபமுமாம். ‘நதுவாவிகாவியபொடு’ என்பது விளங்கவில்லை.

குறிப்பு:—மாளவராயன் என்பது மழவராயன் எனத் திரிந்த தாகத் தெரிகிறது. இது உத்தியோகப்பெயர். உத்தியோகமாவது சேனுதிபத்தியம், காவிங்கராயன் என்பதுமப்படியே. ‘காவிங்கராயனி விருந்து’, ‘மழவராயனிவிருந்து’ என்று சாசநங்களில் வருமிடத்து ‘அரமணையில் அங்க மண்டபத்தில் அரசனெனமுந்தருளியிருக்கும் போது எனப்பொருள்படுகிறது. ஆஸநம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அரசர்கள் தங்கள் மண்டபம் அல்லது ஆஸங்களை சேனுதி பதியின் பெயரால் வழங்கிவந்தார்களென்று தெரிகிறது. இங்குக் குறித்த ‘மழவராயன்’ பாண்டியன்ஸேநாபதி. அவன் பேயர் ‘தாத்’ என்று கூறியிருக்கிறது. அப்பத்திற்கு ‘அப்பாண்டான்’ என்று பொருள்கொண்டோம். அதற்குப், பின்வரும் திருக்குரு கைத் திருப்பணிமாலைச் செய்யுள் பிரமாணம் இங்கு மழவராயன் ஒரு மண்டபம் கட்டினாலென்று சொன்னபோதிலும் ஸ்ரீசௌலநாத திவ்யசூரிசிரிதமும், யதிந்தரப்ரவணப்ரபாவமும் பாண்டியன் குதிரைவாங்கக் கொடுத்த பணத்தைக்கொண்டு இவன் ஆழ்வாருக்கு மதிள் கட்டுவித்தானென்று கூறுகின்றன. திருப்பணிமாலையில் பாண்டியன், யாணவாங்கப் பணம்கொடுத்தானென்றிருக்கிறது. அத்திருப் பணிமாலைச் செய்யுள் வருமாறு :—

“தானமழைப்புழைநடுங்கைத்தந்திகொடுவருகெனக்கோற்றுபொன்யாவு மானபராங்குசத்தந்திக்குட்பெரியதிருமதிளாமடுக்கல்கண்டான் மீனவர்கோன்வாயிற்காரிய.....புவியேழும்விரிந்தகீர்த்தி மானபரனப்பாண்டான்மழவராயன்குவளைமாலையானே.”

மண்டபம் இம்மதினை யடுத்துக்கட்டியிருப்பதால் சாசநத்திற் சொன்ன மண்டபமும் திருப்பணிமாலையிற் கூறிய திருமதிலும் இவனே கட்டியிருப்பானென்பதற்கையமில்லை.

X.

விஜயரங்க சோக்கநாத நாயக அரசரின் ஆழ்வார்
திருநகரிச்சத்திர சம்பந்தமான
தாம்ரப்பட்டயம்.

(தேவங்கிலிருந்து மோழிபேயர்த்தது)

“Taylor’s Manuscript” என்னும் புத்தகத்தில் இவ்வரசர் இரண்டு வருஷத்திற்கொருதாம் ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆழ்வார்திருநகரி ஊர்களுக்குப்போய் அங்குள்ள வித்தனுகோவில்களுக்கு வேண்டிய திரவியம் நகைமுதலிய கொடுப்பாரென்றெழுதியிருக்கிறது. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இவர் அரமனீ இருந்தெக்கருவுக்கு ‘சக்ஷைத்தெரு’ என்று பெயர்வழங்குகிறது. இச்சாசநம் தூத்துக்குடி சப்கலெக்ட்டர் ஆபீலில் இப்போதிருக்கிறது. முதலில் தென்கலைத்திருமண்முதலிய வைஷ்ணவ சின்னங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறன. இவ் வரசரின் சிலையமைந்த தூணைன்று ஆழ்வார் திருநகரிச்சத்திரத்தின் சங்கிதி யிற் காணப்படுகிறது. இவர் 1705—1756 கி. பி வரை அரசாண் டவர். விஜயநகரத்தரசனுன கனகரியாண்ட ஸ்ரீரங்கராஜனை, தன் முன்னேர்போல உபசாரமாகத் தலைவனுக இவர் ஒப்புக்கொள்கிறார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ விஜயாப்புதய சாவிலாஹநசகாப்தம் 1641 ஆகிய விகாரிநாம்ஹாம்வத்ஸரம் வைசாகசுத்தாஷ்டமி குருவாரம் புஷ்ய நக்ஷத்ரம் சுபபோக சுபகரணம் கூடின இந்த குரு புஷ்யபோக சுப தினத்தில் ஸ்ரீமத் ராஜாதிராஜ ராஜபரமேஸ்வர வீரப்ரதாபதீர ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கநாயல்யவாரு கநகிரி நகரத்தில் ரத்நகிம்மாஸ்நாலீநராய் பரிதி வீசாம்ராஜ்யம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, காஸ்யபகோத்ரம் சோக்கநாதநாயகிவாரு பெளத்ரனும் ரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்பநாய நிவாருபுத்ரனுமான ராஜஸ்ரீ விஸ்வநாதநர்யநி விஜயரேங்க சோக்கநாத நாய னையவாரு, பாரதவாஜகோத்ரம் ஆபஸ்தம்பஸாத்ரம், ஏஜாச் சாகாத்யாயியான வெங்கடாத்ரிலோமயாஜாலவாரி பெளத்ரான ஏகாம்ரஸோமயாஜிவாரி புத்ரனுன நிலஃத்தி சுப்ரம்ஹண்யஸோமயாஜி யவர்களுக்குக்கொடுத்த அந்தாநஸத்ரம் தர்மசாசனம்:—நாம் ஆனு

கிற (?) ராஜ்யத்திலே அமராயகனுக்கு (?) கட்டளை செப்த மதுரா ராஷ்ட்ரம் திருநெல்வேலி சீமையில் தாம்ரபர்ணீதிரத்தில் ஆழ்வார் திருநகரி ஸ்தலத்தில் நாம் ஏற்படுத்தின அந்நசான் தர்மத்துக்கு ஆழ் வார் திருநகரியைச் சேர்ந்த நாட்டுப்புறத்தில் ‘கோமாறனேரி கிராமம் நன்செய் புன்செய் மாவட்ட மரவட்ட பனைசுகிதம், எல்லை சதுர மான்தும், வடக்கரை கீழ்ப்பாகையில் நன்செய்த்திருத்துக்கால் 12 கோட்டை விரைப்பாடும், நாராசக்கால் 8 கோட்டை விரைப்பாடும் கூரா (கறி?) 20 கோட்டை விரைப்பாடும், உள்ளுரில் தென்கரைப் பெரியகுளத்தின்கீழ் 14 கோட்டை விரைப்பாடும், பூரி வைகுண்ணடத் தீல் சடகோபனேரியைச் சேர்ந்த வைகுண்ணநாதப்பெரியகுளத்தின் கீழ் நன்செய் 30 கோட்டை விரைப்பாடும், கீழ்ப்பாகையில் கொடிக் கால் 2 கோட்டை விரைப்பாடும், வாழைத்தோட்டம் விஸ்தாரம் 10 கோட்டை விரைப்பாடும், அதற்கு வடக்கே ஒடை நிலம் 20 கோட்டை விரைப்பாடும், கணியான் கூடல் பனங்தோப்பு எல்லை சதுரமாயிருப் பதும், உள்ளுரில் பாலம் கட்டு கெல்லித்தோட்டமும், புதுக்குடிக் காலுக்கு மேல்புறம் மாங்தோப்பும், வெஞ்சுர்க்குளம் உள்ளவாய் (?) பயறு கோட்டைவிரைப்பாடும், கோவில் ஸ்வதந்த்ரம் நித்யகட்டளை அன்னம் தளிகையிரண்டும், தேங்குழல் ஒன்றும் காற்படி செய்பும் காற்படி எண்ணெயும் யாவளை விலைவாசி சத்ரம் மெத்தை தொட்டிக் கட்டும் ஸ்வர்ணதாயம் நிதி நிகேஷப் ஜலதருபாஷானை அக்ஷன்ய ஆகாமி (?) அஷ்டபோக தேஜஸ்வாம்யமும் இதோடு கூடினதை ஸஹிரண்மோதகதாராபூர்வமாய் கட்டளை செய்தருளினார். இந்த க்ரமத்தின் நன்செய் புன்செய் மாவட்ட மரவட்ட தோப்புத்துறை இது முதலானதை அதுபஷித்துக்கொண்டு அந்தாங் தர்மத்தையும் யாக்ரதிக்குருக்களையும் செய்துகோண்டும் ஆசந்திரார்க்கஸ்தாயியாய் புத்ரபெளாத்ர பாரம் பர்யமாய் அந்தாங் தர்மம் செய்துகொண்டு ஈச மாயநுபவித்துக்கொண்டு இருப்பிரோக.

இத்தர்மத்துக்கு விகாதம் செய்தவர்கள் காசியிலே (செய்த) பிரம்மஹத்யாதிபாபத்தில் போகக்கடவர்கள். தருக்கரில் விகாதம் செய்தவர்கள் மக்காவில்.....கொன்ற பாபத்தில் போகக்கடவர். வன்வெகவலை நிட்டொகை வூவெ-வை வெலை குல-ஜாடு । நெலூஜூந்காம்ராஹூ விவு-தூவலை-யாயா ॥ க ॥

வூது தா அஷாணங்பாண்டு பராது தா நா பாலநடு ;
 பாராது தா பவஹாரோண வூது தா நிவூலங்வெகச் ॥ ஒ ॥
 ஓந்வாலநயொச்சுப்பு ஓநா ரெது யொநா பாலநடு ;
 ஓநா தா முகிலா ரெது தி வா மநா ஓவூதா தங்பாலநடு ॥ க ॥
 காலஹாராவவராஜ நூ கலு கொடிமிழலதொவி !
 நஸ்ராணாசிரபஶாரி ஸபங்து தா பவஹாரினடு ॥ ச ॥
 வூது தா பாராது தா வா யொலங்கு ஹாதெவாரா ;
 ஷாவஷஷஷஷஹவூாணி விஷாயாபஞ்சாயதெகாரி ॥ ஞ ॥

ஸ்ரீவிஜயரங்கசோக்காதம்ப வர்து.

சலோகங்களின் கருத்து.

வோகத்தில் எல்லாவரசர்களுக்கும் ஒரே சகோதரிபோல்வது, பிராமணன் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட பூமி அதுபவிக்கத்தகுந்த தில்லை. (தங்கை—அதுபவிக்கத்தகுந்தவள்ளல்) (நகரக்ராண்மயா) தீர்வை வாங்கத்தக்கதில்லை (கையாற்பற்றத்தகுந்தவள்ளல்) (க)

வேலெருருவராற் செய்யப்பட்ட தர்மத்தைக் காப்பாற்றுதல், தன்னுற்செய்யப்பட்ட தர்மத்தைப்பார்க்கிறோம் இரண்டுபங்கு புண்ய முள்ளது. இன்னென்றாற் கொடுக்கப்பட்டதை யபகரிப்பதனால் தன்னுற் கொடுக்கப்பட்டதும் பலன்றதாய்விடும். (ஒ)

(தான்) தானஞ்செய்தல், முன்தானஞ்செய்யப்பட்டதை ரகுவித் தல் இவ்விரண்டுக்குள் (தன்) தானத்தைப் பார்க்கிறோம் முன் தா மத்தை ரகுவித்தல் சிறந்தது. தான் தானம் செய்வதனால், (அழியும்) ஸ்வர்க்கத்தையும், பிறர் தானத்தை ரகுவிப்பதனால் அழியாத பரம பதத்தையுமடைகிறேன். (ங.)

ஓ ராகவ ! ராஜ ராஜ ! தான் கொடுத்ததைத் தானே யபகரித்த வளை நூறுகொடி கல்பத்திலேயும் ரான் கேட்கவுமில்லை. பார்க்கவு மில்லை. (இது ஜாம்பவான் வாக்கியம்.) (ச)

தன்னுற் கொடுக்கப்பட்ட அல்லது பிறராற் கொடுக்கப்பட்ட பூமியை எவ்வென்றாலும் அபகரிக்கிறுனே அவன் அறுபதினாயிர வரு ஷம் விஷ்ணுடையில் கருமியாய்ப் பிறக்கிறேன். (ஞ)

A. M. சட்கோபராமா நுழூசார்யன்,

திருச்சிராப்பள்ளி.